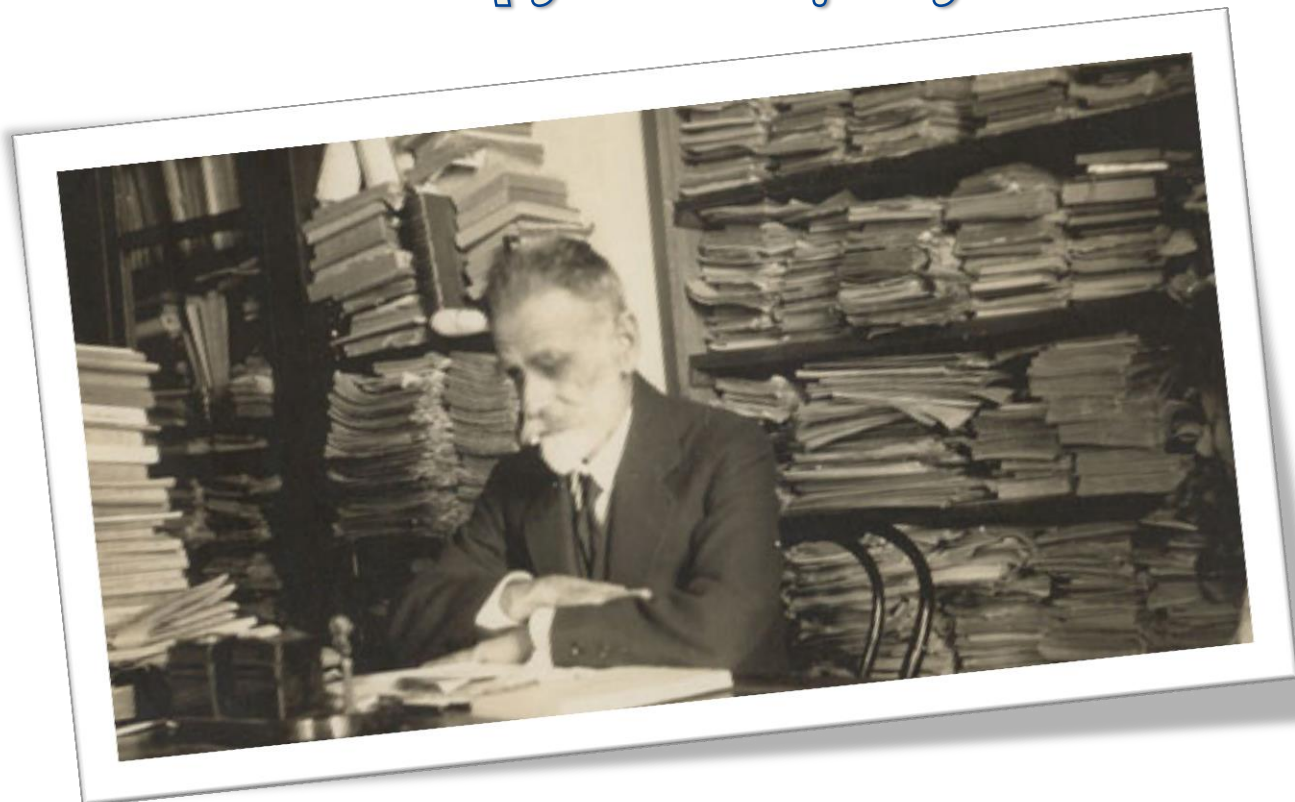

Κωστής Παλαμάς..

Γεννήθηκε στην

[Πάτρα](#) στις [13 Ιανουαρίου 1859](#) από γονείς που κατάγονταν από το [Μεσολόγγι](#). Η οικογένεια του πατέρα του ήταν οικογένεια λογίων, με αξιόλογη πνευματική δραστηριότητα και ασχολούμενων με τη θρησκεία. Ο προπάππος του [Παναγιώτης Παλαμάς](#) (1722-1803) είχε ιδρύσει στο [Μεσολόγγι](#) την περίφημη "Παλαμαία Σχολή" και ο παππούς του [Ιωάννης](#) είχε διδάξει στην Πατριαρχική Ακαδημία της [Κωνσταντινούπολης](#). Ο θείος του Ανδρέας Παλαμάς υπήρξε πρωτοψάλτης και υμνογράφος, τον οποίο ο Κωστής Παλαμάς αναφέρει στα "Διηγήματά" του (Β' έκδοση, 1929, σελ. 200). Ο Μιχαήλ Ευσταθίου Παλαμάς (αδελφός του Ανδρέα) και ο Πανάρετος Παλαμάς ήταν ασκητές. Ο Δημήτριος Ι. Παλαμάς, επίσης θείος του Κωστή, ήταν ψάλτης και υμνογράφος στο Μεσολόγγι.. Εκεί έζησε από το [1867](#) ως το [1875](#), σε ατμόσφαιρα μάλλον δυσάρεστη και καταθλιπτική, που ήταν φυσικό να επηρεάσει τον ευαίσθητο ψυχισμό του, όπως φαίνεται και από ποιήματα που αναφέρονται στην παιδική του ηλικία.ήταν [ποιητής](#), πεζογράφος, [θεατρικός](#) συγγραφέας, ιστορικός και κριτικός της λογοτεχνίας. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές, με σημαντική συνεισφορά στην εξέλιξη και ανανέωση της νεοελληνικής ποίησης. Αποτέλεσε κεντρική μορφή της λογοτεχνικής γενιάς του [1880](#), πρωτοπόρος, μαζί με το [Νίκο Καμπά](#) και το [Γεώργιο](#)

Δροσίνη, της αποκαλούμενης Νέας Αθηναϊκής (ή Παλαμικής) σχολής. Επίσης, είχε σπουδάσει και ως θεατρικός παραγωγός της ελληνικής λογοτεχνίας. Όταν ο ποιητής ήταν 6 χρονών έχασε και τους δύο γονείς του σε διάστημα σαράντα ημερών (Δεκέμβριος 1864-Φεβρουάριος 1865). Στενοί συγγενείς ανέλαβαν τότε τα τρία παιδιά της οικογένειας: το μικρότερο αδερφό του η αδερφή της μητέρας του και εκείνον και το μεγαλύτερο αδερφό του ο θείος τους Δημήτριος Παλαμάς, που κατοικούσε στο Μεσολόγγι. Εκεί έζησε από το 1867 ως το 1875, σε ατμόσφαιρα μάλλον δυσάρεστη και καταθλιπτική, που ήταν φυσικό να επηρεάσει τον ευαίσθητο ψυχισμό του, όπως φαίνεται και από ποιήματα που αναφέρονται στην παιδική του ηλικία. Πέθανε στις 27 Φεβρουαρίου του 1943 έπειτα από σοβαρή ασθένεια 40 ημέρες μετά το θάνατο της συζύγου του (τον οποίο δεν είχε πληροφορηθεί επειδή και η δική του υγεία ήταν σε κρίσιμη κατάσταση). Η κηδεία του έμεινε ιστορική, καθώς μπροστά σε έκπληκτους Γερμανούς κατακτητές χιλιάδες κόσμου τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία, στο Α΄ νεκροταφείο Αθηνών, ψάλλοντας τον εθνικό ύμνο.

Τερεζίου Μαριλένα-
Σιδηρά Γεωργία..!!!